

maade, som vi kunde have brugt uden Kommissionsbehandling, forstaar jeg ikke, hvorfor Befolkningen skulde sættes paa Prøve i de 2½ Aar, hvori Kommissionen har siddet. Ved at nedsætte en Kommission, tilkendegav man netop, at man vilde søge en hel Mængde Jernbaner gennemførte paa een Gang. Jeg haaber fremdeles, at det skal lykkes at fremme det foreliggende Lovforslag. Der er hos Befolkningen i den Tid, Kommissionen har siddet, og nu efter at Forslaget er forelagt, skabt berettigede Forventninger om, at ingen enkelt Landsdel vil blive begunstiget derved, at et enkelt Forslag tages ud og fremmes paa særlig Lov. Jeg vil til det sidste modsætte mig en saadan Tankegang, hvor som helst den kommer frem.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen), at jeg fremdeles ikke forstaar hans stærke Modstand paa dette Punkt. For Øjeblikket er der ikke Tale om at udskille Dobbeltsporet paa Fyn. Vi ønske alle Lovforslaget gennemført endnu i denne Samling. Der er kun Tale om det, hvis dette skulde vise sig umuligt. Det er altsaa et Fremtidsspørgsmaal. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han forhindrer det hurtigst mulige Anlæg af de andre Baner, ogsaa dem i Jylland, ved at modsætte sig, at man allerede efter denne Samlings Forløb tager fat paa Anlægget af Dobbeltsporet paa Fyn. Her er altsaa ikke Tale om paa nogen Maade at modarbejde de andre Baners Anlæg, tværtimod. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at der desuden foreslaas to Baneanlæg ovre paa Fyn, som Repræsentanterne derovre fra naturligvis ønske ogsaa skulle gennemføres i denne Samling. Her er altsaa kun Tale om det yderste Nødsfald, og hvis det skulde komme saa vidt, kan der sikkert ydes det ærede Medlem al mulig Sikkerhed for, at de andre Baner ogsaa skulle blive gennemførte. Efter den Stemning, der har vist sig her for Lovforslaget ved den lange Række af Taler, kan jeg, saa meget mere som de allerfleste Rigsdagsmænd ere interesserede i at faa mindst en Jernbane gennemført, ikke tænke mig Muligheden af, at, fordi man kobledede Forslaget om Dobbeltsporet paa Fyn fra det øvrige Lovforslag, man saa ikke hurtigst muligt i næste Samling

skulde faa gennemført de øvrige Anlæg. Hvem skulde i det hele have noget imod at gennemføre disse Jernbaneanlæg? Det er jo ikke Hovedsagen eller det væsentlige og det egentlige at faa gennemført Dobbeltsporet paa Fyn, men at faa gennemført alle de Jernbaneprojekter, her er Tale om; men naar Dobbeltsporet paa Fyn er sat som Nr. 1, fremgaar ogsaa deraf, at det kunde være berettiget i visse Tilfælde at føre det igennem paa særlig Lov.

W. Neergaard: Den højtærede Minister var meget vred over den Stilling, jeg indtog overfor Værdistigningsskatten. Ministeren sagde, at det var som om en Aand fra en svunden Tid, slog ham i Møde. Nu kan jeg ikke tro andet, end at Ministeren ved denne Udtalelse har skudt noget ved Siden af, for, saa vidt mig bekendt, dreves Jorden endnu i det forrige Aarhundrede her i Landet i Fællesskab. Ejendomsretten for den enkelte Person har udviklet sig meget siden den Tid, og de Begreber, man har haft om Ejendomsret for den enkelte Person, have ogsaa udviklet sig siden den Tid, saa den Aand fra de svundne Tider skulde den højtærede Minister ikke tale om.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg var den eneste her i Tinget, der har ydet principiel Modstand mod Tanken om en Værdistigningsskat. Det er fuldkommen rigtigt, at jeg har ydet en principiel Modstand mod det Forslag, her foreligger fra Ministerens Haand. Men jeg har absolut ikke ydet principiel Modstand mod selve Tanken om en Skat paa Værdistigning. Jeg begyndte tværtimod de Indvendinger, jeg gjorde mod nærværende Forslag, med at anerkende, at der kunde være Grund til at tage under Overvejelse, om, naar man ved Statsforanstaltninger frembragte særlig stor Værdistigning, der da ikke var Grund til at inddrage en Del af denne til fælles Bedste. Men derfra og til at være Tilhænger af det af den højtærede Minister forelagte Forslag er der, som jeg ogsaa trøster mig til at have paavist, et meget stort Spring.

Der er fra den højtærede Minister og fra enkelte Medlemmers Side harellet over, at jeg har holdt paa Frivillighedens Princip. Det vil være umuligt, siger man, at opkræve Skatter ad denne Vej. Det er selvfølgelig ikke min Sag at angive, paa hvilken Maade en Tanke som denne skal føres ud i Livet. Men fordi man ikke paa staaende Fod kan anvise en saadan Vej,